

FACTORS INFLUENCING COMPETITIVE ADVANTAGE OF AUTO PART
MANUFACTURERS IN THE EASTREN ECONOMIC CORRIDOR

Chaowarit Juthaisong¹ Nipa Niruttikul ²

^{1,2} Faculty of Management Sciences, Kasetsart University Sriracha Campus,
Chonburi 20130, Thailand

ABSTRACT	ARTICLE INFO
<p>This quantitative research aims to study factors influencing the competitive advantage of auto parts manufacturers in the Eastern Economic Corridor and to check goodness of fit of the structural equation model of the competitive advantage. Data was collected from 220 manager in the auto parts manufacturers in the Eastern Economic Corridor and subjected for analysis through SEM. The result were found that transformation leadership and innovation had influenced competitive advantage with the standard regression coefficients of 0.43 and 0.44 respectively. Transformation leadership influences innovation with the standard regression coefficients of 0.66 were statistically significant at the 0.05. The structural equation model of the competitive advantage of auto parts manufacturers in the Eastern Economic Corridor was revealed that the model fit confirms as appropriate Chi-square(χ^2) = 48.631, df = 36, p-value = .078, CMIN/DF (χ^2/df) = 1.351, GFI = .962, AGFI = .931, CFI = .983, RMSEA = .040 and NFI = .938</p>	<p>Article history:</p> <p>Received 9 January 2021</p> <p>Accepted 22 February 2021</p> <p>Available online</p> <p>15 December 2021</p> <p>Keyword:</p> <p>Innovation (นวัตกรรม), Transformation Leadership (ภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลง), Competitive Advantage (ความ ได้เปรียบทางการแข่งขัน)</p>

¹Author e-Mail address: chaowarit549@gmail.com
²Author e-Mail address: Nipa.niruttikul@gmail.com

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในเขตพัฒนา พิเศษภาคตะวันออก

เชาวฤทธิ์ จุไรสง¹ นิภา นีรุตติกุล²

^{1,2}คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา, ชลบุรี 20230, ประเทศไทย

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงปริมาณนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีต่ออิทธิพลของความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเพื่อตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างของความได้เปรียบทางการแข่งขันกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานระดับผู้จัดการซึ่งเป็นตัวแทนขององค์กรในการตอบแบบสอบถามจำนวน 220 คน และทดสอบด้วยสถิติสมการโครงสร้าง ผลการวิเคราะห์พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรมมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันด้วยค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน เท่ากับ 0.43 และ 0.44 ตามลำดับ ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อนวัตกรรม มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน เท่ากับ 0.66 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โมเดลสมการโครงสร้างของความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์และเป็นไปตามทฤษฎี โดยมีตัวชี้วัดคือ Chi-square (χ^2) = 48.631, df = 36, p-value = .078, CMIN/DF (χ^2 /df) = 1.351, GFI = .962, AGFI = .931, CFI = .983, RMSEA = .040 และ NFI = .938

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมยานยนต์ เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญระดับต้นต่อการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ การจ้างงาน การสร้างมูลค่าเพิ่ม การพัฒนาด้านเทคโนโลยีด้านยานยนต์ ประเทศไทยมีการพัฒนาศักยภาพทางการผลิตอย่างต่อเนื่องจนถึงการส่งออก เป็นฐานการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ และรถยนต์นั่งที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเอเชีย โดยประเทศไทยมีการส่งออกมากเป็นอันดับ 13 ของโลกในปี พ.ศ.2559 (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2560) ในระยะที่ผ่านมา อุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา น้อยมาก เมื่อเทียบกับยอดจำหน่ายและการผลิตที่มีอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง มีการผลิตรวมรถยนต์มากกว่า 2 ล้านคัน แต่การแข่งขันและความทันสมัยของเทคโนโลยีตลอดจนความต้องการของลูกค้าที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้อุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศไทยต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเจริญเติบโตในอนาคต และทิศทางนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ของรัฐบาล ซึ่งได้มีการกำหนดโครงการพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC) เป็นโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งตะวันออก ได้แก่ จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ซึ่งมีผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) รวมกันเท่ากับ 0.416 ล้านล้านบาท นับเป็น 9.87% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (กองเศรษฐกิจ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงแรงงาน, 2560) และถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เนื่องจากมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานในระดับหนึ่ง ซึ่งภาครัฐและภาคเอกชนสามารถเข้าไปต่อยอดพัฒนาได้ทันที จากแนวโน้มดังกล่าว

ผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์จะต้องเร่งหาแนวทางและปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันทั้งในระดับภูมิภาค และระดับโลก

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบทางการแข่ง เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
2. เพื่อตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างของความได้เปรียบทางการแข่งขันกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

สมมติฐานการวิจัย

1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน (H1)
2. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อนวัตกรรม (H2)
3. นวัตกรรมมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน (H3)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความได้เปรียบทางการแข่งขัน (Competitive Advantage) ปัจจุบันการสร้าง ความมั่งคั่งมั่นคงให้กับองค์กรก็คือ การสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักในการดำเนินธุรกิจที่จะต้องทำการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมั่นคง ภายใต้การแข่งขันที่รุนแรงในปัจจุบัน Barney (1991) ยังแสดงให้เห็นว่าองค์กรได้รับความ

ได้เปรียบในการแข่งขัน เมื่อองค์กรเริ่มสร้างกลยุทธ์ที่มีความสามารถที่ต่างจากปัจจุบันหรือคู่แข่งที่มีศักยภาพและเมื่อคู่แข่งเหล่านี้ไม่สามารถใช้กลยุทธ์เดียวกันได้ อย่างไรก็ตาม Cheng *et al.* (2011) ได้ค้นพบความได้เปรียบทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นต้นกำเนิดของการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน นวัตกรรมมีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นต่อองค์กร เพราะนวัตกรรมจะรวมถึงตัวผลิตภัณฑ์ และการให้บริการขององค์กรนั้น ๆ ตลอดจนรูปแบบหรือกระบวนการ ต่าง ๆ ด้วย อาทิ นวัตกรรมด้านกระบวนการ หมายถึง รูปแบบของกระบวนการใหม่ ๆ ที่สามารถส่งผลกระทบต่อ การลดต้นทุน ความสามารถของผลิตภัณฑ์ที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า ตามความสามารถของบุคลากรในองค์กร โครงสร้างองค์กรที่เหมาะสม การปรับโครงสร้างองค์กรให้สอดคล้องกับสถานการณ์การแข่งขันเชิงธุรกิจ จากการทบทวนงานวิจัยข้างต้น พบตัวแปรสังเกตได้ของความได้เปรียบทางการแข่งขันจำนวน 4 ตัวแปร คือ 1) ต้นทุน (Cost) 2) คุณภาพ (Quality) 3) การส่งมอบ (Delivery) 4) ความยืดหยุ่น (Flexibility) (Setyawati *et al.*, 2017; Murat, 2012 ; Oh and Rhee, 2010; Cheng *et al.*, 2011)

นวัตกรรม (Innovation) นวัตกรรมนั้น ไม่ได้ถูกมองว่าเป็นเพียงแค่การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ที่ช่วยทำให้เกิดประโยชน์และคุณค่าให้กับองค์กรเท่านั้น แต่นวัตกรรมยังเป็นกระบวนการหรือแนวคิด ที่สามารถช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการแข่งขันให้กับองค์กร ซึ่งทำให้เห็นว่าการสร้างนวัตกรรมใหม่นั้นสามารถเกิดขึ้นได้ในทุกกระบวนการของธุรกิจและอุตสาหกรรม ขึ้นอยู่กับการให้ความสำคัญในกระบวนการและการนำนวัตกรรมนั้นไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับองค์กร นวัตกรรมนั้นมีหลากหลายรูปแบบ แต่ส่วนใหญ่จะถูกนำมาใช้เพื่อส่งเสริมในการประกอบอาชีพ ดำเนินธุรกิจ รวมถึงการใช้ นวัตกรรมเพื่อการดำรงชีวิตให้ดีขึ้น (สมฤทธิ์ จ่านง

, 2557) ซึ่งนวัตกรรมนั้นจะมีรูปแบบที่หลากหลาย และแตกต่างกันออกไป โดยจะขึ้นอยู่กับสาขาอาชีพและความถนัดที่แตกต่างกันของผู้คิดค้น นวัตกรรม (Wolfe, 1994, อ้างถึงใน ศิวะนันท์ ศิวพิทักษ์, 2554) สอดคล้องกับ Wawmayura *et al.* (2017) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศไทย พบว่า นวัตกรรมมีบทบาทสำคัญในการรักษาความได้เปรียบทางการแข่งขันให้ยั่งยืน นโยบายภาครัฐควรให้ความสำคัญ และส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ส่งเสริมการผลิตชิ้นส่วนที่มีคุณภาพสูงด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่าพร้อมการส่งมอบที่ตรงเวลา จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบตัวแปรสังเกตได้ของนวัตกรรมจำนวน 3 ตัวแปร คือ 1) นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (Product Innovation) 2) นวัตกรรมกระบวนการ (Process Innovation) 3) นวัตกรรมการบริหาร (Organization Innovation) (Wawmayura *et al.* , 2017; Hyypia and Parjanen, 2013; Atalay *et al.* , 2013; Cheng *et al.*, 2011; Jung *et al.*, 2008)

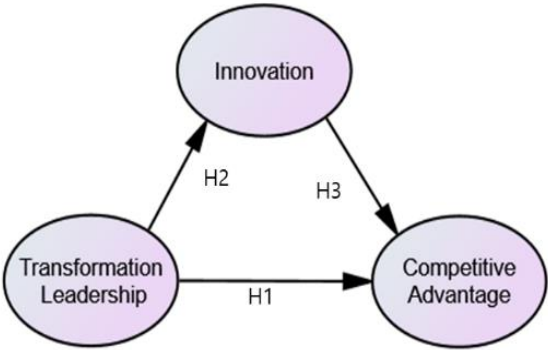
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Transformation Leadership) Burns (1978) เป็นบุคคลแรกที่ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยอธิบายว่าเป็นกระบวนการที่ผู้นำและผู้ตามต่างช่วยกันยกระดับคุณธรรม และแรงจูงใจของกันและกันให้สูงขึ้น ซึ่งผู้นำจะค้นหาวิธีเพื่อยกระดับจิตใจของผู้ตามด้วยการดึงดูดความสนใจมาสู่อุดมการณ์ และค่านิยมทางศีลธรรม เช่น เสรีภาพ ความยุติธรรม ความเสมอภาค สันติภาพ และความมีมนุษยธรรม อำนาจ ชีระวนิช (2553) ผู้นำการเปลี่ยนแปลง คือ เป็นผู้ทำการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์และองค์กร โดยการผลักดันกลยุทธ์ใหม่ๆ และเปลี่ยนแปลงกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขันภายใต้การแข่งขันกับคู่แข่งที่น่าเอาเทคโนโลยีและแบบจำลองทางธุรกิจใหม่

เพื่อให้ได้ประโยชน์จากส่วนแบ่งทางการตลาด บุชยา วีรกุล (2558) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง คือความสามารถในตัวผู้นำที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญกับผู้ตามและองค์กร ซึ่งพฤติกรรมของผู้นำการเปลี่ยนแปลง คือ สร้างอิทธิพล ให้ความสนใจในแต่ละบุคคล สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่น และกระตุ้นการใช้ความสามารถทางความคิด Jung *et al.* (2008) ได้ศึกษาพบว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้จัดการระดับสูง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับนวัตกรรมขององค์กรของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคมของไต้หวัน ซึ่งผู้จัดการระดับสูง มีบทบาทสำคัญในการกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์ขององค์กรและเป็นบุคคลที่จะสามารถกระตุ้นให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆที่มีคุณค่าต่อองค์กร สอดคล้องกับ Chen *et al.* (2014) ได้ศึกษาพบว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในผู้บริหารระดับสูงเป็นปัจจัยสำคัญของผู้ประกอบการในการสร้างสรรค์นวัตกรรมผลิตภัณฑ์และยังพบว่าการวางแผนทางในการสร้างสรรค์นวัตกรรมทางด้านเทคโนโลยีที่เหนือกว่าคู่แข่งจะทำให้เกิดความเข้มแข็งในการดำเนินธุรกิจ จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ตัวแปรสังเกตได้ของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมี 4 ตัวแปร คือ 1) การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ (Idealized Influence) 2) การสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration Motivation) 3) การกระตุ้นทางปัญญา (Intellectual Stimulation) 4) การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล (Individual Consideration) (Jung *et al.*, 2008; Khan *et al.*, 2009; Chen *et al.*, 2012; Hyypia and Parjanen, 2013)

กรอบแนวคิด

จากการสังเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน ปัจจัยตามแนวคิดเชิงทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้สร้างโมเดลสมมติฐานของโมเดลสมการ

โครงสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน
ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบงานวิจัย

วิธีการวิจัย

- ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานในระดับผู้จัดการระดับต้น ผู้จัดการระดับกลาง หรือผู้จัดการระดับสูง ซึ่งเป็นตัวแทนบริษัทขององค์กรที่ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในเขตอุตสาหกรรมเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกจำนวนทั้งสิ้น 521 แห่ง (การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2562)
- กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้กฎอัตราส่วนระหว่างหน่วยตัวอย่างและจำนวนพารามิเตอร์หรือตัวแปรสังเกตได้เป็น 20:1 (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2548) สอดคล้องกับ Hair *et al.* (2012) และ Weston and Gore (2006) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้พบตัวแปรสังเกตได้ 11 ตัวแปร จะได้กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 20x11 เท่ากับ 220 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) คำนวนสัดส่วนของกลุ่มประชากรแยกตามนิคมอุตสาหกรรม จากนั้นทำการสุ่มตามสะดวกเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของแต่ละเขตนิคมอุตสาหกรรม
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาแบบสอบถามตามกรอบแนวความคิดและมาตรวัดแบบประเมินค่า (Rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ (เห็นด้วยมาก

ที่สุด = 5, เห็นด้วยมาก = 4, เห็นด้วยปานกลาง = 3, เห็นด้วยน้อย = 2, เห็นด้วยน้อยที่สุด = 1) จากนั้นนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของข้อคำถามด้านความเที่ยงเชิงเนื้อหา (Index of item-objective congruence: IOC) ค่าที่ยอมรับได้ต้องมากกว่า 0.5 ขึ้นไป (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557) ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ พบว่าค่า IOC อยู่ในระหว่าง 0.80 – 1.00 นำแบบสอบถามเก็บข้อมูลจำนวน 30 ตัวอย่าง ซึ่งไม่อยู่ในกลุ่มประชากรตัวอย่างเพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) โดยวิธีของครอนบาค (Cronbach) มีค่ามากกว่า 0.7 (Hair *et al.*, 2012) พบว่ามีค่าครอนบาคอัลฟาโดยรวม เท่ากับ 0.978

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการติดต่อขอเก็บข้อมูลกับฝ่ายทรัพยากรบุคคลทางโทรศัพท์ เมื่อได้รับอนุญาตแล้วผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามผ่านทาง e-mail พร้อมแนบแบบสอบถามออนไลน์ เพื่อเพิ่มความสะดวกในการตอบแบบสอบถาม และได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 220 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มประชากรตัวอย่าง ระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูลอยู่ในช่วงเดือน มีนาคม-พฤษภาคม 2563 เป็นเวลา 3 เดือน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นทำการวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยในรูปแบบของสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model : SEM) และตรวจสอบความกลมกลืนระหว่างโมเดลการวัดและข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้เกณฑ์ค่าสถิติที่ยอมรับในการตรวจสอบความกลมกลืน ดังตารางที่ 1 และกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 1 สถิติที่ใช้วัดความกลมกลืน

สถิติที่ใช้วัดความกลมกลืน	เกณฑ์การยอมรับ
CMIN- <i>p</i> (X 2)	$p \geq .05$
X 2/df	≤ 2.00
GFI	≥ 0.90
CFI	≥ 0.90
NFI	≥ 0.90
AGFI	≥ 0.90
RMSEA	≤ 0.05

ที่มา: Hair *et al.* (2014)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 220 ชุด พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.45 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.27 ด้านตำแหน่งงานส่วนใหญ่เป็นผู้จัดการระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 60.45

ผลการวิเคราะห์ระดับของปัจจัย

ระดับความคิดเห็นโดยรวมของปัจจัยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (\bar{X} = 4.13, SD = 0.51) ปัจจัยรายด้านพบว่า การกระตุ้นทางปัญญามีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.30, SD = 0.40) ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ (\bar{X} = 4.26, SD = 0.43) ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ (\bar{X} = 4.09, SD = 0.49) และด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล (\bar{X} = 3.86, SD = 0.57) ตามลำดับ

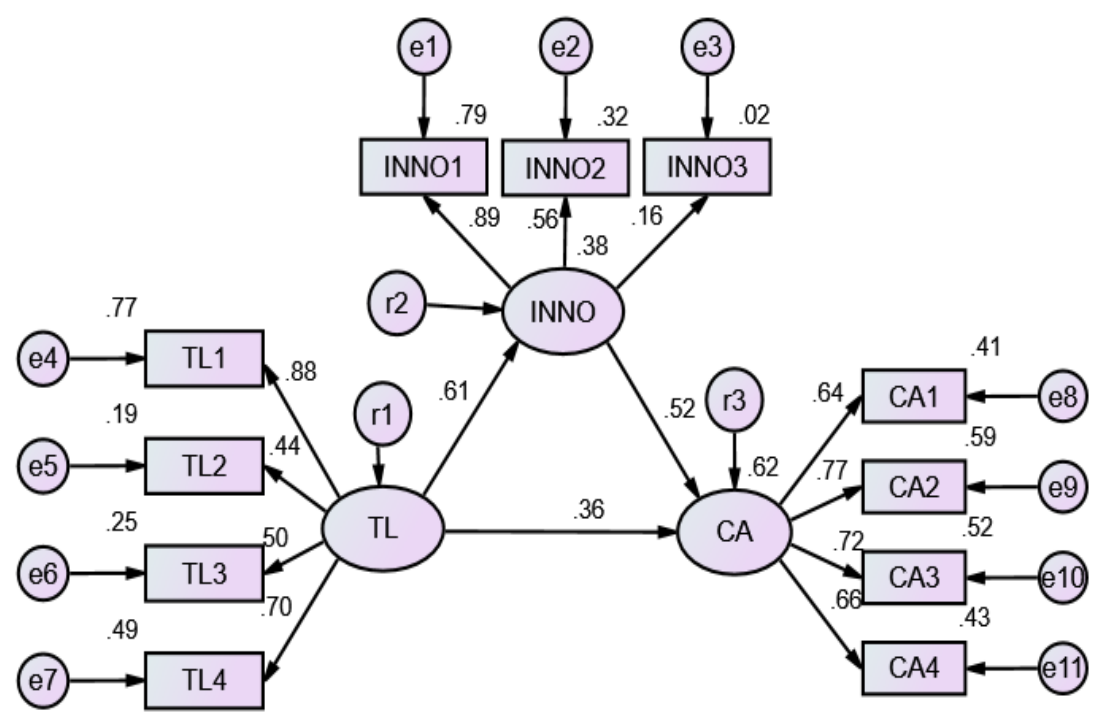
ระดับความคิดเห็นโดยรวมของปัจจัยนวัตกรรมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (\bar{X} = 4.00, SD = 0.47) ปัจจัยรายด้านพบว่า นวัตกรรมผลิตภัณฑ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.13, SD = 0.50) ด้าน

นวัตกรรมกระบวนการ ($\bar{X} = 3.95$, $SD = 0.45$)
 และนวัตกรรมการบริหาร ($\bar{X} = 3.91$, $SD = 0.44$)
 ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นโดยรวมของปัจจัย
 ความได้ทางการแข่งขันอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก
 ($\bar{X} = 4.11$, $SD = 0.40$) ปัจจัยรายด้านพบว่า
 ปัจจัยด้านคุณภาพมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.20$,
 $SD = 0.39$) ด้านต้นทุน ($\bar{X} = 4.10$, $SD = 0.35$)
 ด้านความยืดหยุ่น ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 0.42$) และ
 ด้านการส่งมอบ ($\bar{X} = 4.05$, $SD = 0.41$)
 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์รูปแบบสมการ โครงสร้าง

ผลการการตรวจสอบความสอดคล้อง
 กลมกลืนระหว่างโมเดลสมการโครงสร้างกับข้อมูล
 เชิงประจักษ์ (Goodness of Fit Measures) แต่
 ค่าทางสถิติที่ใช้พิจารณาความสอดคล้องกลมกลืน
 ของโมเดลบางค่ายังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดย
 มีค่า , $p\text{-value} = 0.000$, $CMIN/DF (\chi^2/df) =$
 2.142 , $GFI = 0.933$, $AGFI = 0.893$, $CFI = 0.936$,
 $RMSEA = 0.072$ and $NFI = 0.888$ ดังแสดงภาพ
 ที่ 2

ภาพที่ 2 ผลการวิเคราะห์ก่อนปรับโมเดลสมการโครงสร้างของความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ผลิต
 ชิ้นส่วนยานยนต์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ผู้วิจัยจึงได้ทำการปรับโมเดลการวิจัย โดยอาศัย
ดัชนีปรับโมเดล (Model Modification: MI)
แนะนำให้ปรับ (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2556) จน
ค่าสถิติทุกตัวอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ พบว่าโมเดล
สมการโครงสร้างตามกรอบแนวคิด มีความ
กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตรวจสอบความสอดคล้องความ
กลมกลืน

ดัชนีความกลมกลืน	เกณฑ์	ค่าที่ได้	แปลผล
CMIN- <i>p</i> (χ^2)	$p \geq .05$	0.078	ผ่าน
χ^2/df	≤ 2.00	1.351	ผ่าน
GFI	≥ 0.90	0.962	ผ่าน
CFI	≥ 0.90	0.983	ผ่าน
NFI	≥ 0.90	0.938	ผ่าน
AGFI	≥ 0.90	0.931	ผ่าน
RMSEA	≤ 0.05	0.040	ผ่าน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง
ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple
Regression) โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทาง
สถิติ ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 3 พบว่า ภาวะ
ผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีค่ามาตรฐานน้ำหนักของ
องค์ประกอบ (Standard Regression Weight)
อยู่ระหว่าง 0.381-0.904 และค่าอัตราความผัน
แปร (R^2) อยู่ระหว่าง 0.145-0.817 ทางด้าน
นวัตกรรม มีค่ามาตรฐานน้ำหนักองค์ประกอบ
(Standard Regression Weight) อยู่ระหว่าง
0.621-0.729 และค่าอัตราความผันแปร (R^2) มีค่า
อยู่ระหว่าง 0.386-0.532 และด้านความได้เปรียบ
ในการแข่งขัน มีค่ามาตรฐานน้ำหนักองค์ประกอบ
(Standard Regression Weight) อยู่ระหว่าง
0.734-0.814 และค่าอัตราความผันแปร (R^2) อยู่
ระหว่าง 0.539-0.663 ดังแสดงตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร

ความสัมพันธ์ของตัวแปร			Standard Regression weights	S.E.	R^2	C.R.	p-value
INNO	<--	TL	0.659	0.064	0.435	2.219	0.027
CA	<--	INNO	0.440	0.656	0.627	2.002	0.045
CA	<--	TL	0.429	0.078		3.517	***
TL2	<--	TL	0.415	0.102	0.172	5.607	***
TL3	<--	TL	0.381	0.081	0.145	5.225	***
INNO3	<--	INNO	0.174		0.030		
INNO1	<--	INNO	0.864	2.176	0.747	2.301	0.021
CA1	<--	CA	0.653		0.426		
CA2	<--	CA	0.780	0.146	0.608	9.109	***
CA3	<--	CA	0.728	0.148	0.530	8.748	***
CA4	<--	CA	0.630	0.152	0.396	7.623	***
INNO2	<--	INNO	0.570	1.618	0.325	2.274	0.023
TL4	<--	TL	0.730	0.125	0.533	9.324	***
TL1	<--	TL	0.837		0.700		

หมายเหตุ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ *** p-value < .01

ผลการวิเคราะห์ สมการโครงสร้างของ โมเดลดังภาพที่ 3 และสมการดังนี้

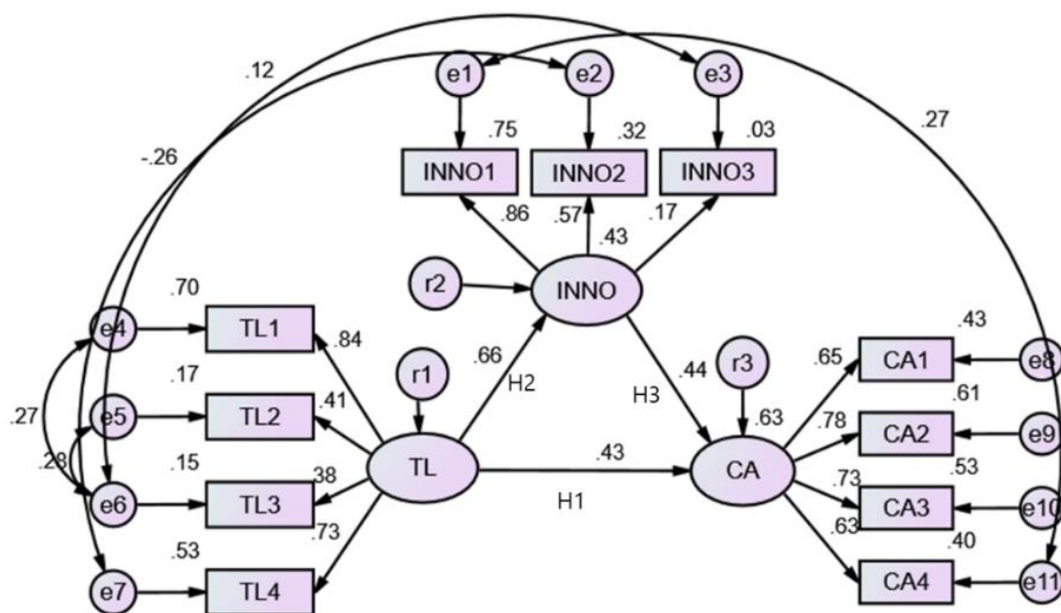
$$\text{INNO} = 0.66 \text{ TL}, R^2 = 0.43 \dots \dots \dots (1)$$

$$\text{CA} = 0.44 \text{ INNO} + 0.43 \text{ TL}, R^2 = 0.63 \dots \dots \dots (2)$$

จากสมการที่ (1) พบว่าปัจจัยภาวะผู้นำ
การเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อนวัตกรรม มีค่า
มาตรฐานน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.66 ค่า
ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (S.E.) มีค่าเท่ากับ
0.064 โดยสมการสามารถอธิบายความผันแปร
ของนวัตกรรมได้ ร้อยละ 43 ($R^2 = 0.435$)

จากสมการที่ (2) พบว่าปัจจัยทางด้าน
นวัตกรรมมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบทางการ

แข่งขัน มีค่ามาตรฐานน้ำหนัก
องค์ประกอบเท่ากับ 0.44 ค่าความคลาดเคลื่อน
มาตรฐาน (S.E.) เท่ากับ 0.078 และปัจจัยภาวะ
ผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบ
ทางการแข่งขัน มีค่ามาตรฐานน้ำหนัก
องค์ประกอบเท่ากับ 0.43 ค่าความคลาดเคลื่อน
มาตรฐาน (S.E.) เท่ากับ 0.078 โดยสมการ
สามารถอธิบายความผันแปรของความได้เปรียบ
ทางการแข่งขันได้ ร้อยละ 63 ($R^2 = 0.627$)

ภาพที่ 3 ผลการวิเคราะห์หลังปรับโมเดลสมการโครงสร้างของความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ผลิต
ชิ้นส่วนยานยนต์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

การทดสอบสมมติฐาน

เมื่อพิจารณาค่า p-value และ C.R.
(Critical Ratio) หรือ t-value ของความสัมพันธ์
แต่ละคู่และประเมินค่าอิทธิพลระหว่างปัจจัย
พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน

(Coefficient) และสมมติฐานค่า C.R. (t-test)
มากกว่า 1.96 มีนัยสำคัญทางสถิติ (กัลยา วานิชย์
บัญชา, 2556) ผลการวิเคราะห์สนับสนุน
สมมติฐาน ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย

สมมติฐาน	Coefficient	t-test	TE	DE	IE	P-value	แปลผล
สมมติฐานที่ 1 : ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน	.429	3.517	.719	.429	.290	***	สนับสนุน
สมมติฐานที่ 2 : ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อนวัตกรรม	.659	2.219	.659	.659	-	0.027	สนับสนุน
สมมติฐานที่ 3 : นวัตกรรมมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน	.440	2.002	.440	.440	-	0.045	สนับสนุน

หมายเหตุ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ *** p-value < .01

สมมติฐานที่ 1 (H1) : ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (coef.) = 0.429 ยอมรับตามสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานที่ 2 (H2) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อนวัตกรรม พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (coef.) = 0.659 ยอมรับตามสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 (H3) : นวัตกรรมมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (coef.) = 0.440 ยอมรับตามสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยรูปแบบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ผลการวิเคราะห์พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน (coef. = 0.429) ซึ่งสอดคล้องกับ Khan and Anjum (2013) ค้นพบว่า ผู้นำที่แสดงบทบาทภาวะผู้นำการ

เปลี่ยนแปลงที่กระตุ้นให้พนักงานเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีอิทธิพลเชิงบวกกับความได้เปรียบทางการแข่งขัน สอดคล้องกับ Yasin *et al.* (2014) ค้นพบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางการกระตุ้นทางปัญญามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความได้เปรียบทางการแข่งขัน และสอดคล้องกับ Chen *et al.* (2018) ค้นพบว่า ความเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง และความสามารถในการบริหาร เป็นกลไกสำคัญที่จะส่งเสริมองค์ประกอบภายในและภายนอกขององค์กรให้ได้รับความได้เปรียบในการแข่งขันอย่างยิ่งย่น นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยทางด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อนวัตกรรม (coef. = 0.440) ซึ่งสอดคล้องกับ Morales *et al.* (2012) พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อนวัตกรรมขององค์กร โดยองค์กรต้องการภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงแสดงบทบาท เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ สอดคล้องกับ Jung *et al.* (2008) ได้ศึกษาพบว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้จัดการระดับสูง มีบทบาทสำคัญในการกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์ขององค์กรและเป็นบุคคลที่จะสามารถกระตุ้นให้ผู้ได้บังคับบัญชาเกิดการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆที่มีคุณค่าต่อองค์กร สอดคล้องกับ Chen *et al.* (2014) ได้ศึกษาพบว่า

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในผู้บริหารระดับสูง เป็นปัจจัยสำคัญของผู้ประกอบการในการสร้างสรรค์นวัตกรรมผลิตภัณฑ์และยังพบว่าการวางแผนทางในการสร้างสรรค์นวัตกรรมทางด้านเทคโนโลยีที่เหนือกว่าคู่แข่งจะทำให้เกิดความเข้มแข็งในการดำเนินธุรกิจ ปัจจัยด้านนวัตกรรมมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน (coef. = 0.440) โดยตัวชี้วัดนวัตกรรมที่มีค่าสูงสุด คือ นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับ Murat Ar. (2012) ได้พบว่า นวัตกรรมผลิตภัณฑ์สีเขียวมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน สามารถลดการเรียกร้องปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับ Cheng *et al.* (2011) ได้ค้นพบว่า นวัตกรรมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน โดยการสร้างให้เป็นความสามารถหลักขององค์กร สอดคล้องกับ Wawmayura *et al.* (2017) ค้นพบว่า นวัตกรรมมีบทบาทสำคัญในการรักษาความได้เปรียบทางการแข่งขันให้ยั่งยืน ด้วยการผลิตชิ้นส่วนที่มีคุณภาพสูง ต้นทุนที่ต่ำกว่า พร้อมการส่งมอบที่ตรงเวลา

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ปัจจัยด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน โดยผู้นำจะต้องดำเนินการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ และผลักดันกลยุทธ์ใหม่ๆ และเปลี่ยนแปลงกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขัน ผู้นำจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีใน

การทำงาน โดยใช้เหตุผลกับผู้ใต้บังคับบัญชา มากกว่าอารมณ์ ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ส่งผลให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความเชื่อมั่น ความศรัทธา เกิดความมุ่งมั่นในปรับปรุงพัฒนาการทำงานจนบรรลุผลตามเป้าหมาย ตลอดจนสามารถคิดค้นสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ที่มีคุณค่าแก่องค์กร ด้านต้นทุนในการดำเนินงานลดลง สินค้ามีคุณภาพสูง การส่งมอบตรงความต้องการลูกค้า ซึ่งการที่องค์กรที่มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ถือได้ว่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าที่สุด เป็นการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันเหนือคู่แข่ง และยากต่อการลอกเลียนแบบได้

ปัจจัยด้านนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน องค์กรควรมุ่งมั่นให้ความสำคัญการพัฒนาปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้แก่ลูกค้าอยู่เสมอ เช่น การนำวัสดุที่มีคุณภาพสูงมาใช้ในกระบวนการผลิต มีการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผลิตภัณฑ์ชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้า หรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่แล้วให้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น มุ่งเน้นการปรับปรุงและนำนวัตกรรมการผลิตแบบใหม่มาใช้ เช่น การผลิตแบบลีน (Lean manufacturing) การผลิตแบบทันเวลาพอดี (Just in time) เพื่อให้กระบวนการทำงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุด เป็นการสร้างคุณค่าให้กับลูกค้าโดยที่ไม่ได้ร้องขอ ทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันให้กับองค์กร

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2556. *การวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (SEM) ด้วย AMOS*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามลดา.
- การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. (2562). *รายชื่อโรงงาน*. สืบค้นเมื่อ 26 สิงหาคม 2562 <https://www.ieat.go.th/ieat-industry-port-factory/ieat-factory-list>.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2557). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS*. กรุงเทพฯ: วี.อินเตอร์พรีนท
- ศุภณีย์วิชัยกรุงศรี. (2560). *แนวโน้มธุรกิจ/อุตสาหกรรม ปี 2560-62 อุตสาหกรรมรถยนต์*. สืบค้นเมื่อ 29 พฤษภาคม 2562., เว็บไซต์: https://www.krungsri.com/bank/getmedia/cf250dec-3bbe-4629-8a6b40f7937eeee4b/IO_Automobile_2017_TH.aspx.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2548). *แนวโน้มการวิจัยในยุคสังคมความรู้*. วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 1(2), 9-18.
- บุษยา วีระกุล. (2558). *ภาวะผู้นำ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- ศิวะนันท์ ศิวพิทักษ์. (2554). *การจัดการนวัตกรรมขององค์กรธุรกิจที่มีผลต่อพฤติกรรมการสร้างสรรค์นวัตกรรมของพนักงาน*. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สมฤทธิ์ จำนง. (2557). *ภาพลักษณ์องค์กรและนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความภักดีของผู้ใช้บริการไปรษณีย์ด่วนพิเศษในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร*. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- Barney J.B., (1991). Firm Resources and Sustained Competitive Advantage, *Journal of Management*, 17, 99–120.
- Best, J. W. and Kahn, J. V. (1998). *Research in education*. 8th ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Dongil (Don) Jung, Anne Wu and Chee W Chow. (2008). Towards understanding the direct and indirect effects of CEOs' transformational leadership on firm innovation. *The Leadership Quarterly*, 19, 582–594.
- Ghulam Yasin, Samina Nawab, Komal Khalid Bhatti and Tahira Nazir. (2014). Relationship of Intellectual Stimulation, Innovations and SMEs Performance: Transformational Leadership a Source of Competitive Advantage in SMEs. *Middle-East Journal of Scientific Research* 19 (1): 74-81.
- Hair, J. F., Sarstedt, M., Ringle, C. M., & Mena, J. A. (2012). An assessment of the use of partial least squares structural equation modeling in marketing research. *Journal of the academy of marketing science*, 40(3), 414-433.
- Ilker Murat Ar. (2012). The impact of green product innovation on firm performance and competitive capability: the moderating role of managerial environmental concern. *Social and Behavioral Sciences*, 62, 854–864.
- Joseph F. Hair Jr., William C. Black., Barry J. Babin and Rolph E. Anderson. (2014). *Multivariate Data Analysis (7th ed.)*. New Jersey: Pearson Education Limited.
- Mavis Yi-Ching Chen, Carol Yeh-Yun Lin, Hsing-Er Lin and Edward F. McDonough III. (2012). Does transformational leadership facilitate technological innovation the moderating roles of innovative culture and incentive compensation. *Asia Pac J Manag*, 29, 239 – 264.

- Mirva Hyypia and Satu Parjanen. (2013). Boosting Creativity with Transformational Leadership in Fuzzy Front-end Innovation Processes. *Interdisciplinary Journal of Information, Knowledge, and Management*, 8, 21-41.
- Murat Atalay, Nilgun Anafarta and Fulya Sarvan. (2013). The relationship between innovation and firm performance: An empirical evidence from Turkish automotive supplier industry. *Social and Behavioral Sciences*, 75, 226-235.
- Oh J., Rhee S.-K. (2010). Influences of supplier capabilities and collaboration in new car development on competitive advantage of carmakers, *Management Decision*, 48(5), 756-774.
- Rabia Khan, Abaid Ur Rehman and Afsheen Fatima. (2009). Transformational leadership and organizational innovation: Moderated by organizational size. *African Journal of Business Management*, 3(11), 678-684.
- Rebecca Weston and Paul A. Gore Jr. (2006). A Brief Guide to Structural Equation Modelling. *THE COUNSELING PSYCHOLOGIST*, 34(5), 719-751.
- Rui Chen, Yuan-Duen Lee and Cheng-Hua Wang. (2018). Total quality management and sustainable competitive advantage: serial mediation of transformational leadership and executive ability. *Total Quality Management & Business Excellence*: 1-18.
- Shahzad Khan and Muhammad Asif Anjum. (2013). Role of Leadership Style and Its Impact on Getting Competitive Advantage. *European Journal of Applied Sciences*, 5(2), 53-61.
- Sri Murni Setyawati, Monica Rosiana and Mohd Noor Mohd Shariff. (2017). Competitive Advantage as Mediating Variable on the Relationship between Innovation and Business Performance on SMES in Purwokerto Province. *Saudi Journal of Business and Management Studies*, 2(7), 693-699.
- Víctor Jesús García-Morales, María Magdalena Jiménez-Barrionuevo and Leopoldo Gutiérrez-Gutiérrez. (2012). Transformational leadership influence on organizational performance through organizational learning and innovation. *Journal of Business Research*, 65, 1040-1050.
- Wang Wen-Cheng, Lin Chien-Hung and Chu Ying-Chien. (2011). Type of Competitive Advantage and Analysis. *International Journal of Business and Management*, 6(5), 100 – 104.
- Wawmayura Chamsuk, Wanno Fongsuwan and Josu Takala. (2017). The effects of R&D and Innovation Capabilities on the Thai automotive industry part's Competitive Advantage: A SEM approach, *Management and Production Engineering Review*, 8(1), 101 – 112.
- Wolfe R. A. (1994). Organizational Innovation: Review, Critique and Suggested Research Directions. *Journal of Management Studies*, 31(3), 405-431.
- Yang Chen, Guiyao Tang, Jiafei Jin, Qinghong Xie, and Ji Li. (2014). CEOs' Transformational Leadership and Product Innovation Performance: The Roles of Corporate Entrepreneurship and Technology Orientation. *J PROD INNOV MANAG*, 31(1), 2-17.